

Одкровення Ісуса Христа — номер чотири

Ісая сорок

Jeff Pippenger

2023-10-23

Послання Одкровення Ісуса Христа, з якого знімається печать, включає ідентифікацію єврейського слова, перекладеного як «істина», яке, серед іншого, виражає характер Христа як Альфа й Омега. Ідея того, що початок чогось представляє його кінець, пронизує всю Біблію, і характер Христа виявляється у Біблії, бо Він є Слово. «Альфа й Омега» — це елемент характеру Христа, який Він Сам визначає як доказ того, що Він є Бог.

Сороковий розділ книги Ісаї становить початок пророчої оповіді, яка триває до кінця книги Ісаї, до шістдесят шостого розділу. Вона починається з окреслення посланого Утішителя, якого Христос обіцяє учням, щоб утішити їх після свого відходу, але пришествя Утішителя знаходить своє досконале сповнення, як і всі пророцтва, в останні дні. Те, як Ісая та Ісус окреслюють прихід Утішителя, вказує на розчарування руху ста сорока чотирьох тисяч, що сталося 18 липня 2020 року.

Однак кажу вам правду: краще для вас, щоб я пішов; бо якщо я не піду, Утішитель не прийде до вас; а якщо піду, пошлю його до вас. І коли він прийде, він викриє світ щодо гріха, і щодо праведності, і щодо суду. Івана 16:7, 8.

Слова «гріх, праведність і суд» — це те, чим Утішитель буде «викривати» світ. Слово, перекладене як «викривати», також має значення «переконувати». Три ступені «гріх, праведність і суд» уособлюють єврейське слово, яке перекладається як «істина». Це слово утворене з першої, тринадцятої та останньої літер єврейського алфавіту, і воно засвідчує, що Творець усього є Першим і Останнім, Альфа й Омега. Коли Утішитель прийде до розчарованих ста сорока чотирьох тисяч, Він переконає їх, а потім і світ, що Бог є Альфа й Омега.

Утішайте, утішайте Мій народ, говорить Бог ваш. Промовляйте до серця Єрусалима й кличте до нього, що скінчилася його служба, що його провина прощена: бо він прийняв із руки Господньої подвійне за всі свої гріхи. Голос того, хто кличе в пустелі: Приготуйте дорогу Господові, вирівняйте в пустелі шлях для нашого Бога. Кожна долина нехай підніметься, і кожна гора та пагорб нехай понизяться; криве стане прямим, а нерівні місця — рівниною. І слава Господня з'явиться, і разом побачить її всяка плоть: бо уста Господні це сказали. Ісая 40:1-5.

Уривок окреслює працю остаточного вісника Іллі, прообразом якого був Вільям Міллер, прообразом якого був Іван Хреститель, прообразом якого був Ілля, і якого Малахія визначив як вісника, що готує дорогу Посланцеві Заповіту. В остаточному Іллієвому русі, коли Господь посилає Утішителя, щоб зміцнити тих, хто були розчаровані й очікують Господа в період зволікання, «слава Господня з'явиться, і вся плоть побачить її разом». «Слава»

Господа — це Його характер, а Одкровення Ісуса Христа є розкриттям аспекту Його характеру, представленого як Альфа й Омега. Після вступної частини перших п'яти віршів «голос того, хто кличе в пустелі» звертається до Бога: «Що маю кликати?»

Голос сказав: Клич! І він сказав: Що мені кликати? Усяка плоть — трава, і вся її пишнота — немов польова квітка: Трава всихає, квітка в'яне, бо дихання Господа повіяло на неї; справді, народ — трава. Трава всихає, квітка в'яне, але слово нашого Бога перебуватиме навіки. Ісаїя 40:6–8.

Послання про характер Христа, який представлений як Альфа й Омега, вписане в символіку ісламу. У Єзекіїля, тридцять сьомому розділі, долина мертвих кісток спочатку збирається до купи, а потім оживляється пророчим посланням чотирьох вітрів.

Ангели стримують чотири вітри, зображені у вигляді розлюченого коня, що прагне вирватися і пронестися по всій поверхні землі, несучи на своєму шляху руйнування та смерть.

«Чи будемо ми спати на самому порозі вічного світу? Чи будемо ми млявими, холодними й мертвими? О, якби в наших церквах був Дух і подих Божий, вдихнутий у Його народ, щоб вони стали на свої ноги й жили. Нам потрібно побачити, що путь вузька, а брама тісна. Але коли ми проходимо крізь тісну браму, її широта є безмежною». Manuscript Releases, volume 20, 217.

Гнівний кінь біблійного пророцтва — це іслам. Гнівного коня стримують від здійснення його нищівної роботи, як це зображено стримуванням чотирьох вітрів чотирма ангелами в сьомому розділі Об'явлення. Чотири вітри стримуються, доки сто сорок чотири тисячі не будуть запечатані.

І після цього я побачив чотирьох ангелів, які стояли на чотирьох кутах землі, стримуючи чотири вітри землі, щоб вітер не дув ані на землю, ані на море, ані на жодне дерево. І я побачив іншого ангела, що підіймався зі сходу, маючи печать Бога Живого: і він крикнув голосом гучним до чотирьох ангелів, яким було дано шкодити землі й морю, кажучи: Не шкодьте ні землі, ні морю, ані деревам, доки ми не запечатаємо слуг нашого Бога на їхніх чолах. Об'явлення 7:1–3.

Те, що чотири вітри стримуються, означає стримування ісламу, доки не буде звершене запечатування Божого народу. Іслам в Об'явленні представлений як останні три з семи сурм, а також як три лиха.

І я побачив і почув ангела, що летів посеред неба і гучним голосом говорив: Горе, горе, горе мешканцям землі через інші звуки сурм трьох ангелів, яким ще належить сурмити! Об'явлення 8:13.

Після представлення трьох сурм горя Іван визначає ознаки ісламу в дев'ятому розділі. У четвертому вірші дев'ятого розділу ісламу дається наказ, який був виконаний в історії Абу Бакра, першого лідера після Мухаммеда.

І їм було наказано, щоб вони не шкодили траві землі, ані жодній зелені, ані жодному дереву; але щоб шкодили тільки тим людям, які не мають Божої печатки на своїх чолах. Об'явлення 9:4.

Урія Сміт визначив відношення Абубекра до четвертого вірша.

Після смерті Мухаммада його у керівництві змінив Абу Бакр (632 р. н. е.), який, щойно належним чином утвердив свою владу й правління, розіслав арабським племенам циркулярний лист, з якого наведено такий уривок:

'Коли ви ведете битви Господа, поведіться як мужі, не тікаючи; але нехай ваша перемога не буде заплямована кров'ю жінок і дітей. Не знищуйте пальм і не паліть жодних хлібних полів. Не рубайте плодкових дерев і не завдавайте шкоди худобі, лише тій, яку ви вб'єте на їжу. Коли укладете будь-який договір чи умову, дотримуйтеся її і будьте вірні своєму слову. І коли підете, ви знайдете деяких побожних людей, які живуть усамітнено в монастирях і поставили собі за мету служити Богові таким чином; залиште їх у спокої і не вбивайте їх і не руйнуйте їхніх монастирів. А знайдете й інших людей, що належать до синагоги Сатани, з виголеними тім'ями; неодмінно розколюйте їм черепи і не давайте їм пощади, доки вони або не стануть магометанами, або не сплатять данину.' Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Урія Сміт далі виділяє дві категорії людей, яких мали розрізняти ісламські воїни, послані Абу-Бакром вести війну проти Риму. Одну категорію він визначає як католицьких ченців, які поклонялися в неділю; а іншу — як тих, хто поклонявся у сьомий день. Іслам мав нападати лише на поклонників сонця. Ще важливіше для наших міркувань те, що люди, чи то ті, хто дотримуються неділі, чи ті, хто дотримуються суботи, символічно зображені як трава, зелені рослини та дерева. Чотири вітри в сьомому розділі були стримані від того, щоб дути на траву, доки не були запечатані ті, хто дотримуються суботи.

Посланець руху ста сорока чотирьох тисяч питає Бога: «Що мені виголошувати?» Йому було сказано, що його звістка має бути про те, що Слово Боже стоїть непохитно повіки, і що цю звістку слід подати в контексті вітру, що віє на траву. Коли Утішителя посилають до ста сорока чотирьох тисяч, які розчарувалися через невдале передбачення щодо ісламу і згодом усвідомлюють, що перебувають у часі зволікання з притчі про десять дів, тоді Утішитель повідомляє їм, що звістка, яку вони мають представити, — це звістка про роль ісламу в біблійному пророцтві. Прихід Утішителя в історії часу зволікання утверджує їх.

І сказав мені: Сину людський, стань на ноги свої, і я говоритиму до тебе. І дух увійшов у мене, коли він говорив до мене, і поставив мене на ноги мої, так що я почув того, хто говорив до мене. Єзекііль 2:1, 2.

Вони встають, коли їх воскресають.

І люди з народів, племен, мов і націй бачитимуть їхні мертві тіла три з половиною дні і не дозволять покласти їхні мертві тіла в могили. І ті, що живуть на землі, радітимуть через них, веселитимуться і надсилатимуть подарунки один одному, бо ці два пророки завдавали мук тим, що жили на землі. А після трьох з половиною днів Дух життя від

Бога увійшов у них, і вони встали на ноги; і великий страх напав на тих, хто бачив їх.
Об'явлення 11:9-11.

Два кроки — спочатку стати на ноги, а потім бути піднесеним як знамено — також представлені Єзекиїлем у тридцять сьомому розділі. Перший крок у Єзекиїля збирає докупи частини тіла мертвих сухих кісток, що лежать у долині розчарування. Другий крок у Єзекиїля — це звістка про чотири вітри, яка є звісткою запечатування, тобто звісткою ісламу.

І Він сказав мені: Сину людський, чи оживуть ці кістки? І я відповів: О Господи Боже, Ти знаєш. І знов Він сказав мені: Пророкуй над цими кістками й скажи їм: О сухі кістки, слухайте слово Господнє. Так говорить Господь Бог до цих кісток: Ось Я введу в вас дух, і ви оживете. І покладу на вас жили, і вирощу на вас тіло, і покрию вас шкірою, і вкладу в вас дух, і ви оживете; і ви пізнаєте, що Я — Господь. І я пророкував, як мені було наказано; і як я пророкував, зчинився шум, і ось — трясіння, і кістки зійшлися, кістка до своєї кістки. І я бачив, і ось: жили й тіло вирости на них, і шкіра покрила їх зверху; але духу в них не було. Тоді Він сказав мені: Пророкуй до вітру, пророкуй, сину людський, і скажи до вітру: Так говорить Господь Бог: Прийди з чотирьох вітрів, подиху, і подихни на цих повбиваних, щоб вони ожили. І я пророкував, як Він наказав мені, і увійшов у них дух, і вони ожили, і стали на ноги свої — військо дуже велике.
Єзекиїль 37:3-10.

В уривку з книги Ісаї, який ми зараз розглядаємо, коли приходить Утішитель, вони стають на ноги, тоді їх підносять на високу гору як стяг і проголошують "благу звістку", тобто пізній дощ, вістку третього ангела.

О Сіоне, що приносиш добру звістку, зійди на високу гору; Єрусалиме, що приносиш добру звістку, піднеси голос свій з силою; піднеси його, не бійся; скажи містам Юди: Ось ваш Бог! Ось Господь Бог прийде міцною рукою, і Його рамено пануватиме; ось нагорода Його з Ним, і заплата Його перед Ним. Він пастиме отару Свою, як пастир: збере ягнят своїм раменом і понесе їх на своїх грудях, і лагідно поведе тих, що мають приплід. Хто виміряв води в пригорщі своєї руки, і відміряв небеса п'яддю, і порох землі вмистив у мірі, і зважив гори на вагах, а пагорби — на терезах? Хто наставляв Духа Господнього, або, будучи Його радником, навчав Його? З ким Він радився, і хто наставляв Його, і хто навчив Його шляху суду, і хто навчив Його знання, і хто показав Йому дорогу розуміння? Ось народи — немов крапля з відра, і вважаються за дрібний пил на терезах: ось Він підносить острови, як дрібницю. І Лівану не вистачить для вогню, і звірів його не стане для всепалення. Усі народи перед Ним — як ніщо; і вважаються Ним за менше, ніж ніщо, за марноту. Ісаїя 40:9-17.

Ті, що вийшли зі своїх могил, піднесені як стяг, або, як каже пророк Ісаїя, їх виводять на «високу гору». Висока гора — це стяг, і вона представляє тих, хто чекав на Господа під час зволікання, розпочатого першим розчаруванням 18 липня 2020 року.

Тисяча втече від докору одного; від докору п'ятьох ви втікати будете, аж поки ви зостанетеся, як щогла на верхів'ї гори, і як знамено на вершку горба. І тому Господь

чекатиме, щоб бути милостивим до вас, і тому Він звеличиться, щоб змилюватися над вами; бо Господь — Бог правосуддя; блаженні всі, що чекають на Нього. Ісаїя 30:17, 18.

В одинадцятому розділі Об'явлення стяг піднесено на небо.

І почули вони з неба великий голос, що промовляв до них: Підійміться сюди. І вони піднялися на небо в хмарі; і їхні вороги бачили їх. І тієї ж години стався великий землетрус, і десята частина міста впала, і від землетрусу загинуло сім тисяч людей; а решта злякалися і віддали славу Богові Небесному. Об'явлення 11:12, 13.

Одинадцятий розділ Об'явлення вказує, що двоє свідків вознесені на небо в ту саму годину, що й землетрус. Землетрус, який сповнився під час Французької революції в минулому, є прообразом повалення Сполучених Штатів під час недільного закону. Отже, знам'я підноситься під час недільного закону, і це знам'я тоді проголошує «добру звістку» всьому світові.

Усі ви, мешканці світу і жителі землі, дивіться, коли він підіймає стяг на горах; і коли він трубить у сурму, слухайте. Ісаїя 18:3.

Знамено сповістить "добру звістку", коли заграє "сурма". Останнє послання "сурми" з книги Одкровення — це сьома сурма, яка є третім горем, тобто іслам. Ісаїя, Іван та Єзекіїль говорять про останні дні й ніколи не суперечать один одному.

Божа печать накладається на Божий народ під час недільного закону.

Жоден із нас ніколи не отримає печатки Божої, доки в наших характерах є бодай одна пляма чи скверна. На нас покладено виправити вади наших характерів, очистити храм душі від усякої скверни. Тоді пізній дощ вилиться на нас, як ранній дощ зійшов на учнів у День П'ятидесятниці. . . .

«Що ви робите, браття, у великій праці приготування? Ті, що єднаються зі світом, приймають мирський відбиток і готуються до знака звіра. Ті, що не довіряють собі, смиряються перед Богом і через послух істині очищають свої душі, — ці приймають небесний відбиток і готуються до Божої печаті на їхніх чолах. Коли вийде указ і буде зроблено відбиток, їхній характер залишиться чистим і безплямним навіки». Свідчення, том 5, 214–216.

Хоча указ набуває чинності з недільним законом, ті, хто отримують печать, повинні мати характер, приготовлений для печаті, перед недільним законом, бо недільний закон — це криза, на яку вказують усі кризи у Божому слові. Це «криза», або «крик», опівночі в притчі про десять дів.

Характер виявляється під час кризи. Коли опівночі урочистий голос проголосив: «Ось, жених іде; виходьте йому назустріч», сплячі діви прокинулися від сну, і стало видно, хто приготувався до цієї події. Обидві групи були захоплені зненацька, але одна була готова до несподіваного випробування, а інша виявилася без підготовки. Характер виявляється обставинами. Надзвичайні ситуації виявляють справжній гарт характеру. Якась раптова й несподівана біда, втрата або криза, якась неочікувана хвороба чи страждання, щось,

що ставить душу віч-на-віч зі смертю, виявить справжню внутрішню сутність характеру. Стане явним, чи є справжня віра в обітниці Слова Божого. Стане явним, чи підкріплюється душа благодаттю, чи є олія в посудині разом зі світильником.

Часи випробувань приходять для всіх. Як ми поведимося під час випробувань і Божої перевірки? Чи гаснуть наші світильники? Чи ми й далі підтримуємо їх запаленими? Чи готові ми до будь-якої критичної ситуації завдяки нашому зв'язку з Тим, Хто повний благодаті та істини? П'ять мудрих дів не могли передати свій характер п'ятьом нерозумним дівам. Характер має бути сформований нами як особистостями. Review and Herald, 17 жовтня 1895 р.

Мудрим дівам потрібна була олія ще до того, як пролунав крик, бо коли настає опівнічна криза, вже запізно, щоб дістати олію.

"Є дух відчаю, війни та кровопролиття, і цей дух посилюватиметься аж до самого кінця часу. Щойно народ Божий буде запечатаний на своїх чолах,— це не якась печать чи знак, який можна побачити, але утвердження в істині, як інтелектуально, так і духовно, так що їх не можна похитнути,— щойно народ Божий буде запечатаний і приготований до потрясіння, воно прийде. Справді, воно вже почалося; суди Божі тепер на землі, щоб дати нам застереження, аби ми знали, що гряде." Manuscript Releases, том 1, 249.

Печатка Божа — це утвердження в істині як інтелектуально, так і духовно. Ту печатку не можна побачити, але стяг буде видимим, бо це єдиний спосіб застерегти світ. Отже, є час, коли печатки не видно, а потім настає недільний закон, коли печатка має бути видимою.

"Діяльність Святого Духа полягає в тому, щоб переконувати світ у грісі, у праведності та в суді. Світ можна застерегти лише тоді, коли він побачить, що ті, хто вірить істині, освячені через істину, діють за високими й святими принципами, виразно окреслюючи чітку межу між тими, хто дотримується Божих заповідей, і тими, хто топче їх під ногами. Освячення Духом засвідчує відмінність між тими, хто має Божу печатку, і тими, хто дотримується неправдивого дня відпочинку. Коли прийде випробування, буде ясно показано, що таке знак звіра. Це — дотримання неділі. Ті, хто, почувши істину, продовжують вважати цей день святим, носять ознаку людини гріха, яка задумала змінити часи й закони." Школа біблійної підготовки, 1 грудня 1903 року.

Печатка, якої слід досягти перед недільним законом, — це повний розвиток характеру Христа, і її не видно нікому, окрім ангелів. Печатка, що буде видима за часів недільного закону, — це дотримання Суботи сьомого дня, бо вона є печаткою, або знаком, Божого народу.

А ти промов до синів Ізраїлевих, кажучи: Справді, Мої суботи будете додержувати, бо це знак між Мною й вами впродовж ваших поколінь, щоб ви знали, що Я — Господь, який освячує вас. Вихід 31:13.

Запечатування ста сорока чотирьох тисяч розпочалося 18 липня 2020 року і має бути завершене до запровадження недільного закону.

Усі ви, мешканці світу і жителі землі, дивіться, коли він підіймає стяг на горах; і коли він трубить у сурму, слухайте. Ісаїя 18:3.

Сім гомів, які тепер розпечатані, вказують, що історія ста сорока чотирьох тисяч є працею проголошення вістки, розміщеної в контексті сурмового попередження третього горя. Сурма ісламу в біблійному пророцтві — це те, що звучить від знамена, піднесеного із могили.

Чотири віхи кожної лінії реформ, які узгоджуються з чотирма віхами історії 1840–1844 років, засвідчують, що кожен із чотирьох етапів кожної лінії реформ завжди має ту саму тему. Перша віха в історії ста сорока чотирьох тисяч, представлена 1840–1844 роками, була уповноваженням звістки 11 вересня 2001 року. Тією віхою був іслам. Другою віхою паралельної історії для ста сорока чотирьох тисяч було розчарування 18 липня 2020 року. Та віха була передбаченням щодо ісламу, яке було спотворене застосуванням часу. Третьою віхою, яка позначає Опівнічний крик, є виправлення невдалого передбачення щодо ісламу. Це виправлення означає відкидання застосування часу. Четверта віха — це недільний закон, де піднесений стяг трубить у сьому сурму, яка є третім горем, тобто ісламом.

Сороковий розділ книги Ісаї визначає відправну точку для наступних двадцяти шести розділів. Ця відправна точка міститься в одинадцятому розділі книги Одкровення, коли двох пророків, які завдавали мук мешканцям, повертають до життя. Утішитель оживляє їх і ставить на ноги, а згодом їх підносять на небо. Ісаїя ототожнює посланця Іллі з голосом, що волає в пустелі. Той посланець тоді запитує, яким має бути його послання, і йому в пророчій символіці сказано, що послання ісламу є сурмовим попередженням, яке проголошує стяг. Проте єдиний спосіб представити іслам як сурму попередження в останні дні — це ототожнити іслам минулого. Початок ісламу, як його розуміли міллеріти і як графічно проілюстровано на двох священних таблицях Авакума, слід використати, щоб ідентифікувати іслам третього горя.

Я був у Дусі в День Господній і почув позад мене великий голос, наче сурми.
Об'явлення 1:10.

Іван в Одкровенні почув позаду себе голос сурми, і Іван уособлює сто сорок чотири тисячі, які чують голос із минулого. Голос позаду Івана, тобто той, що представляє звук сурми з минулого, — це піонерське розуміння, що сурми були Божими судами проти шанування неділі. Перші чотири сурми були спрямовані проти язичницького Риму у відповідь на перший недільний закон, ухвалений Костянтином у 321 році. П'ята й шоста сурма, що становлять перше і друге «горе», представляють Божі суди проти папського Риму після того, як і він ухвалив недільний закон на Соборі в Орлеані у 538 році. Третє «горе» ісламу настає, коли в Сполучених Штатах ухвалюють недільний закон. Тоді піднімається стяг і визначає пророчу роль ісламу, ґрунтуючись на початковій ролі ісламу.

Звістка, проголошена стягом, може бути утверджена лише тоді, коли її поміщено у контексті Альфи й Омеги. Після цього вступу в сороковому розділі Ісаї найсильніше й найпряміше біблійне представлення Бога як Альфи й Омеги викладено впродовж кількох

послідовних розділів. Ці розділи є викладом Ісаї Об'явлення Ісуса Христа, яке «Бог дав» Ісусові, «щоб показати своїм рабам те, що має незабаром статися; і він послав і об'явив це через свого ангела своєму рабові Іванові», який записав це «у книгу, і» послав «це семи церквам».

Ми розглянемо наступні розділи книги Ісаї у наступній статті.

Блаженний той, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва та дотримуються того, що в ньому написано, бо час близький. Об'явлення 1:3.